

İBRANİLER

¹ Tanrı eskiden peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollarla atalarımıza konuştu. ² Bu son günlerde her şeye mirasçı atadığı ve aracılığıyla evreni yarattığı Oğlu'yla bize konuşmuştur. ³ Oğul, O'nun yüceliğinin ışıltısı, Tanrı özünün tam görüntüsüdür. Güçlü sözüyle her şeyi bir arada tutar. Günahlarımızdan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde Heybetli'nin sağında oturdu. ⁴ Meleklerden ne denli daha harika bir adı miras aldıysa, onlardan o denli daha üstün oldu. ⁵ Çünkü Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,

“Sen benim Oğlum'sun. Bugün senin baban oldum.”

Ya da,

“O'na Baba olacağım,

O da bana Oğul olacak” demiş midir?

⁶ Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken, “Tanrı'nın bütün melekleri

O'na tapınsın” diyor. ⁷ Melekler için şöyle diyor:

“Meleklerini rüzgâra dönüştürür, Hizmetkârlarını ateşten aleve.”

⁸ Ama Oğul için şöyle diyor:

“Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek kalıcıdır. Doğruluk asası Krallığının asasıdır.

⁹ Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.

Bu nedenle Tanrı, senin Tanrın, seni paydaşlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti.”

¹⁰ Ve yine,

“Efendi, başlangıçta dünyanın temelini sen attın.
Gökler senin ellerinin eseridir.

¹¹ Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.

Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

¹² Onları bir örtü gibi düreceksin ve
değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın
Yıllarının da sonu yoktur.”

¹³ Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,

“Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek,
sağımda otur” demiş midir?

¹⁴ Meleklerin tümü, kurtuluşu miras alacak
olanlara hizmet etmek üzere gönderilmiş görevli
ruhlar değil midir?

2

¹ İşte bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek
için işittiklerimize daha çok dikkat etmeliyiz.

²⁻³ Çünkü melekler aracılığıyla söylenen söz
sabit kılındıysa, her suç ve itaatsizlik hak
ettiği karşılığı aldıysa, bu kadar büyük bir
kurtuluşu umursamazsak nasıl kurtulabiliriz?

⁴ Tanrı da kendi isteği uyarınca belirtilerle,
harikalarla, çeşitli güçlü işleriyle ve Kutsal Ruh’un
armağanlarıyla buna tanıklık etmiyor mu?

⁵ Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı
meleklerle tabi kılmadı. ⁶ Ama biri bir yerde şöyle
tanıklık etmiştir:

“İnsan nedir ki onu düşünesin?

Ya da insanoğlu ne ki, onu önemseyesin?

⁷ Onu meleklerden biraz aşağı kıldın. Onu
yücelik ve onurla taçlandırdın.

⁸ Her şeyi ayaklarının altına serdin.”

Çünkü Tanrı her şeyi insana tabi kılmakla, ona tabi olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ama şimdi henüz her şeyin ona tabi kılınmış olduğunu görmüyoruz. ⁹ Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan Yeşua'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye, ölüm acısı nedeniyle yücelik ve onurla taçlandırılmış olarak görüyoruz. ¹⁰ Çünkü birçok çocuğu yüceliğe kavuştururken, onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendisi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun olandı. ¹¹ Çünkü kutsal kılan da kutsal kılınanlar da aynı özdedir. Bu nedenle, onlara kardeşlerim demekten utanmıyor. ¹² Şöyle diyor:

“Adını kardeşlerime bildireceğim. Topluluğun içinde seni ilahilerle öveceğim.”

¹³ Yine, “O'na güvенеceğim.” “İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar” diyor. ¹⁴ Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için Yeşua, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm yoluyla hiçe indirmek için onlarla aynı insan yapısını aldı. ¹⁵ Bunu, yaşamları boyunca ölüm korkusuyla tutsaklık altında olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. ¹⁶ Şüphesiz O, meleklerle değil, Avraham'ın soyundan olanlara yardım ediyor. ¹⁷ Bu nedenle, her şeyde kardeşleri gibi olması gerekiyordu. Öyle ki, halkın günahlarına kefarete etmek üzere Tanrı'ya ilişkin şeylerde merhametli ve sadık bir başkâhin olsun. ¹⁸ Çünkü kendisi acı çekip denendiğinden, denenenele yardım edebilir.

3

¹ Bu nedenle, göksel çağrıya paydaş olan kutsal kardeşlerim, açıkça dile getirdiğimiz inancın elçisi ve başkâhini olan Yeşua'yı düşünün. ² Moşe Tanrı'nın bütün evinde nasıl Tanrı'ya sadık kaldıysa, Yeşua da kendisini atayana sadıktır. ³ Çünkü evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, Yeşua da Moşe'den daha büyük yüceliğe layık sayıldı. ⁴ Her evi yapan biri vardır, ama her şeyi yapan Tanrı'dır. ⁵ Gerçekten de Moşe, sonradan söylenecek olan şeylere tanıklık etmek üzere Tanrı'nın tüm evinde bir hizmetkâr olarak sadıktı. ⁶ Ancak Mesih, O'nun evi üzerinde Oğul olarak sadıktır. Eğer güvenimizi ve yücelttiğimiz umudu sonuna dek sıkı tutarsak, O'nun evi bizleriz. ⁷ Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,

⁸ Çölde sınanma gününde, Başkaldırıda olduğu gibi Yüreğinizi katılaştırmayın.

⁹ Atalarınız beni orada sınavıp denediler. Ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler.

¹⁰ Bu nedenle o kuşaktan hoşnut değildim Ve dedim ki, ‘Yürekleri hep sapar

Ve yollarımı bilmediler.

¹¹ Öfkemle ant içtiğim gibi, Esenliğime girmeyecekler.’ ”

¹² Kardeşler, dikkat edin, hiçbirinizde diri Tanrı'dan uzaklaşan imansızlığın kötü yüreği bulunmasın. ¹³ Ancak, “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün teşvik edin. Öyle ki, hiçbiriniz günahın aldaticılığıyla duyarsızlaşmasın. ¹⁴ Çünkü güvenimizi başından sonuna dek sıkı tutarsak,

Mesih'e paydaş olmuş oluruz. Söylenmiş olduğu gibi,

¹⁵ “Bugün O'nun sesini duyarsanız, Başkaldırıda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın.”

¹⁶ İşittikleri zaman başkaldıranlar kimlerdi? Moşe önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷ Kırk yıl boyunca kimlerden hoşnut değildi? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlerden değil mi? ¹⁸ Esenliğine girmeyeceklerine dair söz dinlemeyenlerden başka kime ant içti? ¹⁹ İnançsızlıklarından ötürü içeri giremediklerini görüyoruz.

4

¹ Bu nedenle, herhangi birinizin Tanrı'nın esenliğine girme vaadinden mahrum kalmasından korkalım. ² Çünkü onlar gibi bize de iyi haber bildirildi. Ama onlar işittikleri sözü imanla birleştirmediklerinden bunun kendilerine bir faydası olmadı. ³ Çünkü biz iman edenler O'nun esenliğine gireriz. Çünkü Tanrı şöyle demiştir: “Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, esenliğime girmeyecekler.” Bununla birlikte O'nun işleri dünyanın kuruluşundan önce bitmiştir. ⁴ Çünkü yedinci günle ilgili bir yerde şunu demiştir: “Tanrı bütün işlerinden yedinci günde dinlendi.”

⁵ Yine bu konuda şöyle diyor: “Esenliğime girmeyecekler.”

⁶ Görüyoruz ki, bazılarının oraya gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi duymuş olanlar itaatsizlik nedeniyle içeri giremediler. ⁷ Bu

nedenle Tanrı, çok uzun bir süre sonra David'in aracılığıyla "bugün" diyerek yeni bir gün belirliyor. Önceden söylendiği gibi,

"Bugün O'nun sesini duyarsanız, Yüreğinizi katılaştırmayın."

⁸ Çünkü eğer Yeşu onlara esenlik vermiş olsaydı, Tanrı bundan sonra başka bir günden söz etmezdi.

⁹ Bu nedenle, Tanrı'nın halkı için bir Şabat Günü esenliği kalıyor. ¹⁰ Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun esenliğine girenler de kendi işlerinden öyle dinlenir. ¹¹ Bu nedenle, hiçbirinizin aynı itaatsizlik örneğini izlememesi için, o esenliğe girmeye gayret edelim. ¹² Çünkü Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir ve iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar deler, yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder. ¹³ O'nun önünde hiçbir yaratık gizlenemez. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözünde her şey çıplak ve açıktır.

¹⁴ Göklere aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı Oğlu Yeşua varken, açıkça dile getirdiğimiz inanca sıkıca sarılalım. ¹⁵ Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımız konusunda bize yakınlık duymayan biri değildir; tersine, her açıdan bizim gibi denenmiş, ancak günah işlememiştir. ¹⁶ Bu nedenle, lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, ihtiyaç anında merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5

¹ İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili işlerde insanlar için

atanır. ² Başkâhin bilgisiz ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir, çünkü kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır. ³ Bu nedenle, halk için olduğu gibi, kendisi için de günahlara karşılık kurbanlar sunmak zorundadır. ⁴ Kimse bu onuru kendi kendine alamaz; ama başkâhin Arom gibi, Tanrı tarafından çağrılmalıdır. ⁵ Böylece Mesih de başkâhin olmak için kendini yüceltmedi, ama O'na,

“Sen benim Oğlum’sun,
Bugün sana Baba oldum” diyen Tanrı O’nu yüceltti.

⁶ Başka bir yerde de dediği gibi,
“Melkisedek düzenine göre Sen sonsuza dek kâhinsin.”

⁷ Mesih, bedende olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı’ya büyük feriyat ve gözyaşlarıyla dualarda, dileklerde bulundu ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. ⁸ Oğul olduğu halde, çektiği acılarla itaat etmeyi öğrendi. ⁹ Yetkin kılınarak, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun öncüsü oldu. ¹⁰ Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin olarak atandı.

¹¹ O’nun hakkında söylenecek çok söz var, ama kulaklarınız ağırlaştığı için anlatmak zor. ¹² Çünkü bu zamana dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı esinlerinin temel ilkelerini yeni baştan size öğretecek birine ihtiyacınız var. Katı yiyeceğe değil, süte ihtiyacınız var. ¹³ Çünkü sütle beslenen herkes doğruluk sözünde deneyimli değildir, çünkü bebektir. ¹⁴ Ama katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar iyi ve kötüyü ayırt etmek üzere duyularını alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6

1-2 Bu nedenle, Mesih'in ilk ilkelerinin öğretisini bırakıp ölü işlerden tövbe, Tanrı'ya iman, vaftiz öğretisi, el koyma, ölümler ve sonsuz yargıyla ilgili konuların temelini yeni baştan atmadan yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³ Tanrı izin verirse, bunu yapacağız. ⁴⁻⁶ Çünkü bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış, Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde düşmüş olanlara gelince, onları yeniden tövbe için yenilemek olanaksızdır. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'nu kendileri için yeniden çarmıha geriyorlar, O'nu herkesin önünde açıkça aşağılıyorlar. ⁷ Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı ürün veren toprak, Tanrı tarafından bereketlenir. ⁸ Ama toprak diken ve devedikeni taşıyorsa, reddedilir; sonu yakılmak üzere olan lanetlenmeye yakındır.

⁹ Ama sevgili kardeşlerim, böyle konuşmamıza rağmen sizin durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne kesinlikle inanıyoruz. ¹⁰ Çünkü Tanrı adaletsiz değildir ki, sizin işinizi, kutsallara hizmet ederek ve hâlâ hizmet etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgi emeğinizi unutsun. ¹¹ Dileğimiz, umudunuzun tam doluluğa ulaşması için her biriniz sonuna dek aynı gayreti göstereceksiniz. ¹² Tembel olmayın, vaat edilenleri iman ve sabır yoluyla miras alanları örnek alın. ¹³ Tanrı Avraham'a vaat ettiği zaman, daha üstün birinin üzerine ant içemediğinden, kendi üzerine ant içerek şöyle dedi: ¹⁴ "Kesinlikle seni kutsadıkça kutsayacağım ve soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım." ¹⁵ Böylece Avraham sabırla dayandıktan sonra

vaadi elde etti. ¹⁶ Gerçekten de insanlar daha üstün birinin üzerine ant içerler. Onlar için ant, söylenenleri doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷ Böylece Tanrı, amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açık biçimde göstermek istediği için antla araya girdi. ¹⁸ Öyle ki, önümüze konan umuda sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan iki değişmez şey aracılığıyla, büyük cesaret bulalım. ¹⁹ Sahip olduğumuz bu umut, can için gemi çapası gibi sağlam ve sarsılmazdır, perdenin ardındaki iç bölmeye girer. ²⁰ Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olan Yeşua bizim için öncü olarak oraya girdi.

7

¹ Bu Melkisedek, Şalem Kralı, yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları kıyıma uğratmaktan dönen Avraham'ı karşılamış ve onu kutsamıştı. ² Avraham da ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının çevirisi, ilkin "Doğruluk Kralı"; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı" dır. ³ Ne babası, ne annesi, ne de soyağacı vardır. Günlerinin başlangıcı ve yaşamının sonu yoktur. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhindir.

⁴ Şimdi, büyük ata Avraham'ın kendisine ganimetin en iyi kısmından ondalık verdiği bu adamın ne kadar büyük olduğunu bir düşünün!

⁵ Leviogulları'ndan olup kâhinlik görevini alanlar, Kutsal Yasa'ya göre halktan, yani kendi kardeşlerinden ondalık toplamak için buyruk almışlardır. Onlar da Avraham'ın soyundandırlar.

⁶ Öte yandan, onların soyundan gelmeyen Melkisedek Avraham'dan ondalık almış ve

vaatlere sahip olan Avraham'ı kutsamıştır. ⁷ Kutsayanın kutsanandan üstün olduğu şüphesizdir. ⁸ Birinde ölümlüler ondalık alıyor, ötekinde ise yaşadığına tanıklık edilen biri ondalık alıyor. ⁹ Ondalık alan Levi'nin bile Avraham aracılığıyla ondalık verdiğini söyleyebiliriz.

¹⁰ Çünkü Melkisedek Avraham'la karşılaştığında, Levi daha atasının bedenindeydi.

¹¹ Eğer yetkinlik Levili kâhinler aracılığıyla sağlanabilseydi -çünkü halk bu kâhinlik altında Yasa'yı almıştır- Aron düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek vardı?

¹² Kâhinlik değişince, Yasa'nın da zorunlu olarak değişmesi gerekir. ¹³ Kendisi için bu sözlerin söylendiği kişi başka bir oymaktadır. Bu oymaktan hiç kimse sunak hizmetinde bulunmamıştır. ¹⁴ Çünkü Efendimiz'in Yahuda oymağından geldiği bellidir. Moşe bu oymaktan söz ederken kâhinlere yönelik hiçbir şey söylemedi.

¹⁵ Melkisedek'e benzer başka bir kâhinin ortaya çıktığından, artık dediğimiz çok daha bellidir.

¹⁶ Bu kişi, Yasa'nın soyla ilgili buyruğuna göre değil, sonsuz yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur.

¹⁷ Çünkü,

“Melkisedek düzenine göre Sen sonsuza dek kâhinsin” diye tanıklık edilmiştir.

¹⁸ Önceki buyruk, zayıf ve yararsız olduğu için geçersiz kılındı. ¹⁹ Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinliğe erdiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha üstün bir umut getirildi. ²⁰ O da antsız kâhin olmadı. ²¹ Ötekiler ant içmeden kâhin

olmuşlardı. Ama O kendisine, şu sözü bildirenin andıyla kâhin oldu:

“Efendi ant içti, fikrini değiştirmez, ‘Melkisedek düzenine göre,

Sen sonsuza dek kâhinsin.’ ”

²² Böylece Yeşua daha iyi bir andın teminatı olmuştur. ²³ Gerçekten de birçok kâhin yetişmiştir. Çünkü ölüm onların sürekli kâhinlik etmelerine izin vermiyordu. ²⁴ Ama O sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği değişmez. ²⁵ Bu nedenle, kendisi aracılığıyla Tanrı’ya yaklaşanları sonuna dek kurtarmaya yeterlidir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

²⁶ Bize böyle bir başkâhin gerekliydi: Kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış. ²⁷ O, öbür başkâhinler gibi, önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için her gün kurbanlar sunmaya ihtiyaç duymaz. Çünkü kendini sunduğunda bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸ Çünkü Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa’dan sonra gelen ant sözü, sonsuzluğa dek yetkin kılınmış Oğul’u atamıştır.

8

¹⁻² Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Heybetli Olan’ın tahtının sağında oturan öyle bir başkâhinimiz var ki, insanın değil, Efendi’nin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapmaktadır. ³ Çünkü her başkâhin hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere atanır. Bu nedenle, bu başkâhinin de sunacak bir şeyleri olması gerekir. ⁴ Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin

olamazdı. Kutsal Yasa'ya göre sunular sunanlar var. ⁵ Bu kâhinler göklerdekilerin bir benzeri ve gölgesi olanda hizmet ediyorlar. Nasıl ki, Moşe çadırı kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: “Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapacaksın.” ⁶ Şimdiyse, Mesih daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir görevin de sahibi olmuştur. ⁷ Çünkü o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek kalmazdı. ⁸ Ne var ki, onları kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

“İşte, İsrail halkı ve Yahuda halkıyla

Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor’ diyor Efendi.

⁹ ‘Onları Mısır diyarından çıkarmak için Elllerinden tuttuğum gün

Atalarıyla yaptığım antlaşma gibi değil, Çünkü onlar antlaşmamı tutmadılar,

Ben de onları umursamadım’ diyor Efendi.

¹⁰ ‘O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur’ diyor Efendi, ‘Yasalarımı zihinlerine yerleştireceğim, Yüreklerine de yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.

¹¹ Hiç kimse yurttaşına, kardeşine,

Efendi’yi tanı diye öğretmeyecek.

Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi beni tanıyacak.

¹² Çünkü haksızlıklarına karşı merhametli olacağım, Günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.’ ”

13 Tanrı, “Yeni bir antlaşma” demekle ilkini eski kılmıştır. Eskiyip yaşlanansa yok olmaya yakındır.

9

1 İlk antlaşmanın bile ilahi hizmet kuralları ve dünyasal bir tapınağı vardı. 2 Çünkü kurulmuş bir çadır vardı. Kutsal Yer denen birinci bölümde kandillik, masa ve adak ekmeği vardı. 3 İkinci perdeden sonra Kutsallar Kutsalı denen iç çadır vardı. 4 Altın bir buhur sunağı ve her yanı altınla kaplı Antlaşma Sandığı oradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış bir man testisi, Aron’un tomurcuklanmış asası ve antlaşma levhaları vardı. 5 Sandığın üzerinde, şimdi ayrıntılarına giremeyeceğimiz, Merhamet Kapağı’nı gölgeleyen yüce Keruvlar bulunuyordu. 6 Her şey bu şekilde hazırlandıktan sonra kâhinler sürekli dış bölüme girip hizmetlerini yerine getirirler. 7 Ancak ikinci çadıra yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. O da, kendisi ve halkın işlediği suçları için sunduğu kan olmaksızın giremez. 8 Kutsal Ruh birinci çadır yerinde durdukça, Kutsal Yer’e giden yolun henüz görünmediğini belirtiyor. 9 Bu, şimdiki çağ için bir simgedir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. 10 Bunlar yalnızca yiyecek, çeşitli yıkanmalar ve bedensel kurallardır; yeni düzen gelene kadar geçerlidir.

11 Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak gelmiş, elle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük ve daha yetkin çadırdan geçmiştir. 12 Tekelerle danaların kanıyla değil,

kendi kanıyla, sonsuz kurtuluşu sağlayarak Kutsal Yer'e ilk ve son kez girdi. ¹³⁻¹⁴ Tekelerle boğaların kanı ve serpilene düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyorsa, sonsuz Ruh aracılığıyla kendini eksiksiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya hizmet edebilmek için vicdanınızı ölü işlerden arındıracağı çok daha kesin değil midir? ¹⁵ Bu nedenle, çağrılanların sonsuz miras vaadini alabilmeleri için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. İlk antlaşma altında işlenen suçlardan kurtarmak için bir ölüm meydana geldi.

¹⁶ Bir yerde vasiyetin uygulanabilmesi için vasiyet edenin ölmüş olması gerekir. ¹⁷ Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra uygulanabilir. Çünkü vasiyet eden yaşadığı sürece, vasiyet yürürlükte değildir. ¹⁸ Bu nedenle, ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. ¹⁹ Moşe, Kutsal Yasa'ya göre bütün halka her buyruğunu söyledikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. ²⁰ "Tanrı'nın size buyurduğu antlaşmanın kanı budur" dedi.

²¹ Aynı şekilde çadırın ve tüm hizmet kaplarının üzerine kan serpti.

²² Yasa'ya göre hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeden bağışlama olmaz.

²³ Bu nedenle, göklerdeki şeylerin örneklerinin bunlarla, göksel şeylerin kendilerinin ise bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekliydi. ²⁴ Çünkü Mesih, aslının örneği olan elle yapılmış kutsal yere girmedi, ancak şimdi bizim

için Tanrı'nın huzurunda görünmek üzere asıl göğe girdi. ²⁵ Başkâhinin her yıl kendisine ait olmayan kanla kutsal yere girdiği gibi, Mesih'in kendisini tekrar tekrar kurban etmesi de söz konusu değildir. ²⁶ Böyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Ama şimdi, çağların sonunda, bir kez kurban olarak günahı ortadan kaldırmak için ortaya çıkmıştır. ²⁷ İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmazdır. ²⁸ Aynı şekilde, birçoklarının günahlarını taşımak için bir kez kurban olan Mesih de, ikinci kez, günahsız olarak, kurtuluş için kendisini gözleyenlere göre olacaktır.

10

¹ Yasa gelecek iyi şeylerin yalnızca bir gölgesidir, aslı değildir. Yasa, yıldan yıla sürekli sundukları aynı kurbanlarla yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. ² Yoksa, tapınanların bir kez arandıktan sonra artık vicdanlarında günahlılık duygusu kalmayacağından, kurban sunulmasını sona erdirmezler miydi? ³ Tersine, bu kurbanlar yıldan yıla günahları hatırlatmaktadır. ⁴ Çünkü boğaların ve tekelerin kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır. ⁵ Bu nedenle Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

“Kurban ve sunu istemedin,
Ama benim için bir beden hazırladın.

⁶ Günah için sunulan tüm yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşnut olmadın.

⁷ Bunun üzerine şöyle dedim: ‘Kutsal Yazı tomarında

Benim hakkımda yazılmış olduğu gibi, Senin isteğini yerine getirmek üzere, Ey Tanrı, işte geldim.’”

⁸ İlk önce, “Kurbanları, sunuları, yakmalık sunuları ve günah sunularını istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın” dedi. Ama bunlar Yasa’ya göre sunulması gereken sunulardır. ⁹ Sonra şöyle dedi: “İşte, isteğini yerine getirmek üzere geldim.” İkinciye kurmak için birinciye ortadan kaldırıyor. ¹⁰ Yeşua Mesih’in bedeninin tek bir kez sunulmasıyla kutsal kılındık. ¹¹ Gerçi her kâhin her gün ayakta durup hizmet eder ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹² Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı’nın sağında oturdu. ¹³ O zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına serilmesini bekliyor. ¹⁴ Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. ¹⁵ Kutsal Ruh da bize tanıklık ederek şöyle diyor:

¹⁶ “Efendi, ‘O günlerden sonra

Onlarla yapacağım antlaşma şudur:

Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım’ diyor.”

¹⁷ Sonra diyor ki, “Onların günahlarını ve suçlarını artık anmaya-çağım.”

¹⁸ Bunların bağışlandığı yerde, artık günah için sunuya ihtiyacı yoktur.

¹⁹⁻²⁰ Öyleyse kardeşler, Yeşua’nın kanı aracılığıyla perdeden, kendi bedeninde bize adadığı yeni ve diri yoldan Kutsal Yer’e girmeye cesaretimiz

vardır. ²¹ Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz var.

²² Öyleyse, yüreklerimiz serpmeyele kötü vicdandan arınmış, bedenimiz temiz suyla yıkanmış olarak, tam bir iman ve içten bir yürekle yaklaşalım. ²³ Açıkça dile getirdiğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı sadıktır.

²⁴ Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl isteklendirebileceğimizi düşünelim. ²⁵ Bazılarının alışkanlık edindiği gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da cesaretlendirelim.

²⁶ Gerçeği öğrendikten sonra kasıtlı olarak günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz. ²⁷ Geriye yalnız yargının kaçınılmaz dehşetli bekenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.

²⁸ Moşe'nin Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü üzerine acımasızca öldürülür. ²⁹ Tanrı'nın Oğlu'nu ayaklar altına alan, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayan ve lütuf Ruhu'na hakaret eden bir kişinin, ne kadar daha ağır bir cezaya layık görüleceğini sanırsınız? ³⁰ Çünkü, "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim" diyeni tanıyoruz. Yine, "Efendi halkını yargılayacak" diyor. ³¹ Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³² Aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye katlandığınız o eski günleri hatırlayın. ³³ Kimi zaman aşağılanarak, baskılara maruz kalıp seyirlik oldunuz, kimi zaman da aynı durumda olanlarla ortak oldunuz. ³⁴ Hem tutukluluğumda bana acıdınız hem de göklerde kendiniz için daha

iyi ve kalıcı bir mülkünüz olduğunu bilerek, mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabullendiniz. ³⁵ Bu nedenle, büyük bir ödülü olan cesaretinizi yitirmeyin. ³⁶ Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirdikten sonra vaat edileni alabilmeniz için sabıra ihtiyacınız vardır.

³⁷ “Gelecek olan pek yakında gelecek, Ve gecikmeyecek.

³⁸ Ama doğru kişi imanla yaşayacaktır.

Eğer geri çekilirse, canım ondan hoşnut olmayacak.”

³⁹ Ama biz mahvolmak için geri çekilenlerden değiliz, tersine canın kurtuluşu için iman edenlerdeniz.

11

¹ Şimdi iman, ümit edilen şeylerin güvencesi, görünmeyen şeylerin kanıtıdır. ² Atalarımız bununla tanıklığa sahip oldular. ³ Evrenin Tanrı'nın sözüyle yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden meydana geldiğini iman sayesinde anlıyoruz.

⁴ Habel iman sayesinde Tanrı'ya Kain'den daha üstün bir kurban sundu ve bununla doğru bir kişi olarak onaylandı. Çünkü Tanrı, onun armağanları hakkında iyi tanıklık etti. Habel ölü olduğu halde, imanı sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

⁵ Hanok ölümü tatmamak üzere imanı sayesinde götürüldü ve bulunamadı. Çünkü Tanrı onu almıştı. Çünkü alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. ⁶ İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır. Çünkü Tanrı'ya gelen kişi, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır.

⁷ İman sayesinde Noah, henüz görünmeyen olaylarla ilgili uyarıldı. Tanrı korkusuyla harekete geçti, ev halkını kurtarmak için bir gemi hazırladı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana göre olan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸ İman sayesinde Avraham miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağrıldığında, itaat etti. Nereye gittiğini bilmeden yola çıktı. ⁹ İman sayesinde vaat edilen diyarda bir yabancı olarak yaşadı. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakov'la birlikte çadırlarda oturdu.

¹⁰ Çünkü temelleri bulunan, kurucusu ve yapıcısı Tanrı olan kenti arıyordu.

¹¹ İman sayesinde, Sarah bile hamile kalmak için güç buldu. Vaat edeni güvenilir saydığından ileri yaşına rağmen bir çocuk dünyaya getirdi. ¹² Bu nedenle, bedeni ölü sayılabilecek bir adamdan, gökteki yıldızlar kadar çok, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız bir soy yetiştirdi.

¹³ Bunların hepsi imanlı olarak öldüler. Vaatlere kavuşmadan onları uzaktan görüp selamladılar. Yeryüzünde yabancı ve misafir olduklarını açıkça dile getirdiler. ¹⁴ Çünkü böyle konuşanlar bir yurt aradıklarını açıkça ortaya koyuyorlar. ¹⁵ Gerçi çıktıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmek için yeterince zamanları olurdu. ¹⁶ Ama onlar daha üstün bir yeri -yani göksel yurdu- arzuluyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlar için bir kent hazırladı.

¹⁷ Avraham denendiği zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri memnuniyetle almış olan, biricik oğlunu kurban ediyordu. ¹⁸ Ona,

“Senin soyun İshak’la sürecek” demişti. ¹⁹ Bunun için, Tanrı’nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü. Böylece İshak’ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

²⁰ İman sayesinde İshak, Yakov’la Esav’ı gelecek olaylarla ilgili olarak kutsadı.

²¹ Yakov ölürken iman sayesinde Yosef’in oğullarının her birini kutsadı, değneğin ucuna yaslanarak tapındı.

²² Yosef ölümü yaklaştığında iman sayesinde İsrail’in çocuklarının ayrılışını anlattı ve kemikleri hakkında talimat verdi.

²³ Moşe doğduğunda annesi babası imanla onu üç ay sakladılar. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın buyruğundan korkmadılar.

²⁴ Moşe büyüdüğünde iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak anılmayı reddetti. ²⁵ Bir süreliğine günahın sefasını sürmektense, Tanrı’nın halkıyla birlikte hakaret görmeyi tercih etti.

²⁶ Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödüle bakıyordu. ²⁷ Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır’dan ayrıldı. Çünkü görünmez Olan’ı görür gibi dayandı. ²⁸ İlk doğanları yok edenin kendilerine dokunmaması için imanla Pesah’ı tuttu ve kanını serpti. ²⁹ İman sayesinde karadan geçermiş gibi Kızıldeniz’den geçtiler. Mısırlılar aynı şeyi yapmaya kalkıştıklarında boğuldular. ³⁰ İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde döndüler; imanları sayesinde surlar yıkıldı.

³¹ Fahişe Rahav casusları dostça kabul ettiği için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte mahvolmadı.

³² Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, David, Samuel ve peygamberlerden söz etsem, buna zaman yetmez. ³³ İmanları sayesinde krallıkları ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. ³⁴ Ateşin gücünü söndürdüler. Kılıcın ağzından kaçtılar. Zayıflıkta güç buldular, savaşta güçlendiler ve yabancı orduları kaçırdılar. ³⁵ Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa daha iyi bir dirilişe kavuşmak için salıverilmeye yanaşmayarak işkence gördüler. ³⁶ Diğerleri alaya alınıp kırbaçlandı, hatta zincire vurulup zindana atıldı. ³⁷ Taşlandılar. Biçilerek parçalandılar. Denendiler. Kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi postu içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler, sıkıntı gördüler, düşmanca davranışlara maruz kaldılar. ³⁸ Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yerin yarıklarında dolanıp durdular.

³⁹ Bunların hepsi, imanla ilgili böyle bir tanıklığa sahip oldukları halde, hiçbiri vaadi alamadılar. ⁴⁰ Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bize daha üstün bir şey sağlamıştır.

12

¹ Çevremiz böylesine büyük bir tanıklar bulutuyla kuşatıldığına göre, her türlü ağırlığı ve bizi kolayca saran günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konulan yarışa sabırla koşalım. ² Gözümüzü imanımızı başlatan ve tamamlayan Yeşua'ya dikelim. O önüne konan sevinç uğruna çarmıhın utancını hiçe sayarak katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. ³ Canlarınız yorulup gevşemesin diye günahkârların bunca

karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. ⁴ Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınız dökülünceye dek direnmiş değilsiniz. ⁵ Size çocuklarım diye seslenen şu öğüdü unuttunuz:

“Oğlum, Efendi'nin terbiyesini hafife alma, O'nun tarafından azarlandığında gevşeme.

⁶ Çünkü Efendi sevdiği kişiyi terbiye eder,

Kabul ettiği her oğulu cezalandırır.”

⁷ Terbiye edilmek uğruna sabretmelisiniz. Tanrı size çocukları gibi davranıyor. Hangi oğulu babası terbiye etmez? ⁸ Ama herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, o zaman çocuklar değil, gayrimeşru evlatlarsınız. ⁹ Ayrıca bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Ruhlar Babası'na tabi olup yaşamak çok daha önemli değil mi? ¹⁰ Gerçi babalarımız kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹ Her terbiye uygulandığı sırada tatlı gelmez, acı gelir. Ama böyle eğitilenlere bu sonradan doğruluğun esenlik ürününü yetiştirir. ¹² Öyleyse, sarkık elleri kaldırın ve zayıf dizleri doğrultun. ¹³ Ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm kısım yerinden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

¹⁴ Bütün insanlarla barış içinde yaşamaya ve kutsal olmaya gayret gösterin. Bu olmadan kimse Efendi'yi göremeyecek. ¹⁵ Dikkat edin ki, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını kirletecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶ Kimse fuhuş yapmasın ya

da ilk oğulluk hakkını bir yemek karşılığında satan Esav'a benzeyip kutsal değerlere saygısızlık etmesin. ¹⁷ Biliyorsunuz ki, daha sonra kutsamayı miras almak istediye de reddedildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvardıysa da tövbe zemini bulamadı.

¹⁸⁻¹⁹ Sizler dokunulabilen, ateşle yanan dağa, karanlığa, zifiri karanlık ve kasırgaya, çağrı borusunun gürlemesine ve sözlerin sesine yaklaşmadınız. O sesi işitenler, kendilerine bir söz daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰ Çünkü, "Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak" buyruğuna dayanamadılar. ²¹ Görünüm o kadar korkunçtu ki, Moşe, "Korkuyorum ve titriyorum" dedi.

²²⁻²⁴ Sizlerse Siyon Dağı'na, diri Tanrı'nın kenti göksel Yeruşalem'e, sayısız meleğin sevinçle kutlamaya katıldığı, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan Yeşua'ya ve Habel'inkinden daha üstün şeylerden söz eden serpmelik kana yaklaştınız.

²⁵ Bunları söyleyeni sakın reddetmeyin. Yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kaçamadıysa, bizi gökten uyarana yüz çevirirsek kaçamayacağımız çok daha kesindir. ²⁶ O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, "Artık bir kez daha yalnızca yeri değil, gökleri de sarsacağım" diyerek söz vermiştir. ²⁷ "Artık bir kez daha" sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını gösteriyor; öyle ki sarsılmayanlar geride kalsın. ²⁸ Bu nedenle, bize sarsılmaz bir

krallık verildiğine göre minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla hizmet edelim.

²⁹ Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

13

¹ Kardeş sevgisi hep olsun. ² Yabancılarla konukseverlik göstermeyi unutmayın. Çünkü bunu yapmakla bazıları bilmeden melekleri ağırladı. ³ Tutuklu olanları, onlarla birlikte tutukluymuşsunuz gibi hatırlayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu bilerek düşmanca davranışlara maruz kalanları unutmayın. ⁴ Herkes evliliğe saygı duysun. Evlilik yatağı lekesiz olsun. Tanrı fuhuş yapanları ve zina edenleri yargılayacak.

⁵ Para sevgisinden özgür olun. Elinizdekiyle yetinin. Çünkü Tanrı, "Seni hiçbir şekilde terk etmeyeceğim, seni hiçbir şekilde yüzüstü bırakmayacağım" dedi. ⁶ Böylece cesaretle diyoruz ki,

"Efendi benim yardımcımdır. Korkmayacağım. İnsan bana ne yapabilir?"

⁷ Size Tanrı'nın sözünü bildiren önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucunu göz önünde bulundurarak onların imanını örnek alın. ⁸ Yeşua Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. ⁹ Çeşitli ve garip öğretilere kapılıp sürüklenmeyin. Çünkü yüreğin yiyecek değil, lütufla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle meşgul olanlar bundan fayda görmediler.

¹⁰ Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. ¹¹ Çünkü kanları başkâhin tarafından günah sunusu olarak

kutsal yere getirilen hayvanların cesetleri ordugâhın dışında yakılır. ¹² Bunun içindir ki, Yeşua da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. ¹³ Bu nedenle, O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahın dışına çıkıp yanına gidelim. ¹⁴ Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yok. Tersine gelecek olanı arıyoruz. ¹⁵ O halde, Yeşua aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanı, yani O'nun adına sadakatimizi ilan eden dudakların ürününü sunalım. ¹⁶ İyilik etmeyi ve paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.

¹⁷ Önderlerinize itaat edin ve onlara tabi olun. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi gözetirler. Öyle ki, yaptıkları işi inleyerek değil, ki bunun size yararı olmaz, sevinçle yapınlar.

¹⁸ Bizim için dua edin. Vicdanımızın temiz olduğuna ve her konuda erdemli bir yaşam sürdürmek istediğimize inanıyoruz. ¹⁹ Yanınıza tez zamanda dönebileyim diye özellikle dua etmenizi istiyorum.

²⁰ Esenlik kaynağı olan Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Efendimiz Yeşua'yı sonsuz antlaşma kanıyla ölümden diriltti. ²¹ O'nun isteğini yapabilmemiz için sizi her iyi iş için eksiksiz kılsın. Hoşnut olduğu şeyin gerçekleşmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla sizde işlesin. Yücelik sonsuzluklara dek O'nun olsun! Amin.

²² Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. ²³ Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığını bilmenizi istiyorum.

Yakında gelebilirse, kendisiyle birlikte sizi görmeye geleceğim.

²⁴ Önderlerinize ve tüm kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler.

²⁵ Lütuf hepinizle birlikte olsun! Amin.

Yeni Türkçe Kutsal Kitap Çevirisi (YTC)
The Holy Bible in the Turkish Language, translated
from the World English Bible

Copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 30 Apr 2024 from source files dated 30 Apr 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5